

Τι να γίνω αν μεγαλώσω;

Ο εγγονός μου συνηθίζει να μου υποβάλλει —αν και πολύ μικρός— σοβαρά ερωτήματα και να ρωτάει συνεχώς με το «γιατί». Προχθές μου ξεφούρνισε τις ανησυχίες του για... επαγγελματικό προσανατολισμό. Βέβαια, εγώ δεν είμαι ειδικός, αλλά επειδή έχω κάποια πείρα ζωής, επιχείρησα να δώσω μερικές απαντήσεις. Σας μεταφέρω λοιπόν τον διάλογο που ακολούθησε και όποιος διαφωνεί... ας στείλει ένα γράμμα στη σύνταξη.

- Τι δουλειά να κάνω, παππού, άμα μεγαλώσω;
- Πρέπει να κάνεις μια δουλειά που να σου ταιριάζει και να την αγαπάς, γιατί τότε θα την κάνεις καλά και θα είσαι ευχαριστημένος.
- Λέω να γίνω γιατρός, όπως ο μπαμπάς μου, ο θείος μου, η θεία μου, ο παππούς μου, η γιαγιά μου και ο προπάππος μου.
- Επειδή έχεις πατέρα γιατρό δεν σημαίνει ότι πρέπει να γίνεις και εσύ γιατρός.
- Εσύ τότε παππού γιατί έγινες γιατρός;
- Αυτό είναι άλλη ιστορία. Ήθελα να γίνω στρατιωτικός γιατρός και να φοράω στολή (σκεφτόμουν τότε ότι έτσι θα είχα επιτυχίες με τα κορίτσια). Δεν έγινα όμως τελικά στρατιωτικός γιατρός αλλά μόνο γιατρός.
- Και εγώ θέλω να γίνω σκέτος γιατρός.
- Αν μπορείς να γίνεις, γίνε, αλλά δεν σου υπόσχομαι ότι θα έχεις δουλειά και θα είσαι ευχαριστημένος.
- Γιατί;
- Δεν βλέπεις ότι έχουν γίνει πολλοί οι γιατροί και ότι περιμένουν αρκετά χρόνια μέχρι να αρχίσουν ειδικότητα; Δεν βλέπεις τους μισθούς τους που είναι πολύ χαμηλοί;
- Ναι, αλλά νομίζω ότι παίρνουν περισσότερα λεφτά από ότι ένας υπάλληλος ή εργάτης.
- Και αυτό δεν είναι απόλυτα σωστό, γιατί τα λεφτά που παίρνουν είναι και από τις υπερωρίες που γίνονται στις εφημερίες τους, οι οποίες τελευταία περικόπτονται δραστικά.
- Γιατί εφημερεύουν;
- Για να υπάρχουν γιατροί στο νοσοκομείο όλες τις ώρες.
- Τι κάνουν στις εφημερίες;
- Εφημερία σημαίνει κούραση και ξενύχτι, ταλαιπωρία σωματική και ψυχική, τέτοια που δεν υπάρχει σε καμία άλλη δουλειά.
- Δεν ξενυχτάνε άλλοι άνθρωποι;
- Ναι, οι νοσηλεύτριες, οι ταξιτζήδες, οι νυχτοφύλακες, οι τραγουδιστές στα νυχτερινά κέντρα και οι μουσικοί τους. Α, ξέχασα, ξενυχτάνε και οι αστυνομικοί, ιδίως της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας.
- Αυτοί πρέπει να έχουν πολλή δουλειά τελευταία, έτσι δεν είναι, παππού;
- Ναι, αυτό είναι αλήθεια.
- Γιατί;
- Γιατί δεν δούλευαν και πολύ επί 27 χρόνια και τώρα... το πήραν απόφαση ότι πρέπει να δουλέψουν.
- Οι εφέτες ανακριτές επίσης εργάζονται πολύ;
- Η αλήθεια είναι ότι τους πλάκωσε πολλή δουλειά. Αυτοί όμως τουλάχιστον κάθονται σε ένα γραφείο, ενώ οι γιατροί περπατούν σαν την άδικη κατάρα όλη τη νύχτα

πάνω κάτω, σκύβουν πάνω από τους αρρώστους εκεί που βρίσκονται σε ράντζα 40 πόντους από το δάπεδο, βάζουν καθετήρες, βρίσκονται ανάμεσα σε αίματα, ούρα και κόπρανα και άλλα διάφορα που δεν περιγράφονται. Επιπλέον έχουν να αντιμετωπίσουν απαιτητικούς συγγενείς, οι οποίοι περπατούν στο νοσοκομείο σαν να είναι η οδός Τσιμισκή Σάββατο μεσημέρι. Πολλοί από αυτούς είναι έτοιμοι να απευθυνθούν σε γνωστούς δικηγόρους και να υποβάλουν μηνύσεις αν ο συγγενής τους δεν γίνει καλά. Μπορεί όμως να γίνονται όλοι καλά; Πρέπει να τα ζήσεις όλα αυτά και τότε θα καταλάβεις τι σημαίνει να είσαι γιατρός.

Στο σημείο αυτό μπήκε στη συζήτηση η γυναίκα μου που είπε:

– Ωστόσο παρά όλα αυτά τα μειονεκτήματα, οι υποψήφιοι για τις ιατρικές σχολές είναι πάρα πολλοί, καθώς και οι αιτούμενοι αναγνώρισης πτυχίου στο ΔΙΚΑΤΣΑ.

Ο εγγονός όμως είχε ισχυρά επιχειρήματα:

– Αν όμως είσαι καλός γιατρός μπορεί να έχεις πολλή δουλειά και να μιλάς και στην τηλεόραση, έτσι δεν είναι;

– Εγώ πάντως αν ήξερα ότι θα έπαιρνα ενάμισο ευρώ για τη γενική ούρων δεν θα γινόμουν γιατρός και μάλιστα μικροβιολόγος! πέταξε την ατάκα της η γυναίκα μου.

– Εγώ πάντως ακόμη το σκέφτομαι! είπε περίφροντις ο μπόμπιρας.

– Έχεις πολύ δρόμο ακόμη μέχρι να αποφασίσεις. Αλλά αν θέλεις τη γνώμη μου, να γίνεις δημοσιογράφος ή πολιτικός. Και οι δύο αυτές κατηγορίες επαγγελμάτων έχουν πάντα πέραση. Και μια που σου αρέσει να μιλάς στην τηλεόραση... να η ευκαιρία!

– Και αν έχουμε καμιά δικτατορία και πέσουν οι δουλειές;

– Τότε θα κάνεις αντίσταση, κατά προτίμηση εκ του ασφαλούς, δηλαδή από το εξωτερικό. Στη μεταπολίτευση που θα ακολουθήσει —γιατί πάντα ακολουθεί— το μέλλον σου θα είναι λαμπρό!

Δημοσιεύθηκε το 2002